

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CE-LOR CE BINE-VEȘTEȘC CELE BUNE.”

Anul XII.

CE-LOR CE BINE-VEȘTEȘC PACE.

No. 4.

Săptămâna Mare de Colportaj

dela 2—10 Aprilie, 1932.

PROGRAM

Sâmbătă, 2 Aprilie 1932.

Sâmbătă, 9 Aprilie 1932.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cor.
3. Lectură: „O lucrare arătată de Dumnezeu”.
4. Studiu biblic: „Asigurarea și biruința”.
5. Cor sau muzică instrumentală.
6. Lectură: „Ce este necesar pentru a avea succes.”
7. Cântare de închidere și rugăciune.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cor.
3. Lectură: „Intenția lui Dumnezeu cu [planul Săptămânii Mari]”.
4. Lectură: „Ce s'a realizat prin Săptămâna Mare”.
5. Cor sau muzică instrumentală.
6. Lectură: „Intrebuințarea veniturilor [din „Săptămâna Mare” a acestui an]”.
7. Cântare de închidere și rugăciune.

Comunicări către lucrători și slujbași Comunităților: Marile noastre campanii anuale sunt un sprin puternic, cari suportă clădirea lucrării lui Dumnezeu. Revenirea regulată ar trebui să umple inimile noastre cu bucurie fiindcă ni se oferă ocazia să facem o lucrare de o valoare veșnică pentru Domnul, deșteptându-se în noi în mod deosebit sentimentul de răspundere. Din nou stăm înaintea „Săptămânii Mari”. În acest timp al crizei financiare sperăm totuș ca ea să fie încoronată de succes. Deaceia aducem în studiile și articolele următoare unele din condițiunile principale pentru a avea succes. Recomandăm tuturor lucrătorilor, slujbașilor din Comunități și membrilor să cetească aceste îndrumări cu atențiune și să facă cele mai bune pregătiri dându-și toată silința și rugându-se în mod deosebit pentru ca programul și organizarea „Săptămânii Mari” să fie astfel executat încât să deștepte în toate Comunitățile noastre un interes viu. Dumnezeu așteaptă ca fiecare membru să-și facă voios și conștiincios datoria.

Pentru „Săptămâna Mare” Editura noastră din București a tipărit în limba română un număr deosebit de frumos din revista noastră „Semnele Timpului” care se va putea vinde de sigur foarte ușor. Afară de această revistă se mai pot vinde cărți și broșuri pentru „Săptămâna Mare”. Editura a compus o listă despre această literatură și iubiiții noștri membri pot să aleagă pe baza acestei liste acele reviste, tractate și cărți pe cari doresc să le vândă.

Editura face pachete din această literatură începând cu 50 până la 1.000 Lei. Comenzile trebuie făcute din timp, pentru ca literatura pentru „Săptămâna Mare” să fie predată membrilor înaintea datei hotărâte, și ei să poată colporta în bloc pe ziua de 3 și 10 Aprilie, cele două Dumineci din timpul „Săptămânii Mari”. Afară de aceea cei ce au luat parte la „Săptămâna Mare” sunt rugați să verse imediat banii încasați pentru literatură, casierului Comunității. Deasemenea rugăm ca strângerea daturilor pentru „Săptămâna Mare”, să se facă pe ziua de 9 Aprilie. Toți banii intrați pentru „Săptămâna Mare” vor fi trimiși de casierul Comunității absolut numai la Conferința respectivă, sub titlul: „Săptămâna Mare, Fondul de extindere”.

Deci nu se va trimite la Editură nici o sumă din „Săptămâna Mare” ci totul la Conferință.

Pentru lămuriri mai detaliate și directive generale redăm aici hotărârea comitetului Uniunii luată pe ziua de 14 Februarie a. c.:

„HOTĂRIRI PENTRU SAPTAMANA MARE”.

Deoarece fondul pentru extinderea misiunii adunat prin lucrarea din „Săptămâna Mare” este folosit în interesul lucrării noastre universale editoriale, educație și medicală, și ajută la întărirea lucrării atât în patrie cât și în țările străine; și deoarece lucrătorii din Con-

ferințe, Instituții, Colportorii și membrii Comunităților au luat parte tot mai stăruitor din an în an la această lucrare,

recomandăm:

ca și în anul acesta să ținem în toată Uniunea această Campanie anuală, conform planului Diviziunii, dela 2—10 Aprilie.

Ținta Uniunii să fie de 500.000 Lei, distribuiți astfel:

Muntenia-Vest	Lei 140.000.—
Transilvania	„ 120.000.—
Muntenia-Est	„ 80.000.—
Moldova-Nord	„ 78.000.—
Banat	„ 60.000.—
Moldova-Sud	„ 45.000.—

Directive generale:

a) Ținta pe membru minimum în medie Lei 50.—

b) Literatura să fie comandată în pachete de diferite valori.

c) Toți angajații dela Conferințe și Instituții să primească timpul necesar pentru a-și putea face partea lor de lucrare, contribuind și cu salariul lor pe o zi.

d) Colportorii să fie îndemnați a predă câștigul lor în ziua cea mai bună a acestei săptămâni.

e) Lucrătorii și predicatorii, fiind răspunzători pentru buna reușită a acestei Campanii în câmpul lor, sunt obligați să conducă și să însoțească în lucrare practică Comunitățile, pe lângă cari se află, în cele două Dumineci, adică 2 și 10 Aprilie.

f) Lucrarea să fie astfel organizată, încât toți membrii cari au posibilitatea a face lucrul acesta, să pornească la lucrare comună în cele două Dumineci amintite.

g) Membrii cari din anumite motive nu pot lua parte activă să fie îndemnați a aduce o sumă corespunzătoare cu venitul lor pe o zi.

...

O lucrare arătată de Dumnezeu.

La începutul mișcării advente nu existau sisteme stabilite pentru crearea de fonduri necesare pentru susținerea și dezvoltarea lucrării denominațiunii. Rezultatul eră că foarte puțini bani intrau în casierie, și puținii lucrători din câmp erau cu greu ajutați în eforturile lor pentru a continua lucrarea lui Dumnezeu. Dacă stările s'ar fi continuat astfel, solia îngerului al treilea de mult timp ar fi încetat complet a se mai vesti; dar Dumnezeu, a dat și planuri pentru crearea fondurilor necesare. Mai întâiu El a trimis poporului Său lumină prin Biblie și Spiritul profeției cu privire la zecime. Cu timpul această lumină a fost primită de toate Comunitățile noastre

și a fost stabilit un sistem regulat pentru primirea și împărțirea zecimii Domnului, în armonie cu instrucțiunile Sale. Mai târziu a fost luat planul, care prevede un venit sigur și puternic pentru misiune prin Școala noastră de Sabat. Cât de mari binecuvântare au fost aceste planuri pentru mișcarea adventă, singură numai veșnicia va descoperi. Ele au întreținut un venit continuu de mijloace în tezaurul lui Dumnezeu, făcând astfel ca Comunitatea să poată trimite tot mai mulți lucrători în câmpurile gata de seceriș, atât interne cât și externe.

În timp ce Comunitatea a crescut, intrând prin ușile deschise în toată lumea, nevoile unei lucrări care crește repede s'au înmulțit, și pentru ca să le poată preîntâmpina, Dumnezeu a dat poporului Său diferite planuri, ca de exemplu, Campania de Toamnă, Săptămâna Mare și altele. Acestea au fost de o valoare de nespus pentru lucrare. În multe părți planul cu Campania de Toamnă produce mai mulți bani anual, pentru misiune, decât se realizează în Școala de Sabat.

Planul pentru „Săptămâna Mare“, a fost început de prima dată în 1920, și veniturile acestea au fost folosite îndeosebi pentru dezvoltarea lucrării medicale, de educație și editorială. În timp ce acest plan nu a pus nici o povară grea asupra cuiva, a produs totuș în timp de 11 ani, în toată lumea cam 260.000.000 Lei. Aceasta este o sumă uimitor de mare. Ce am făcut însă cu ea? Gândiți-vă la școlile cari au fost clădite și echipate, la mașinile de tipărit și alte lucruri pe cari le-a furnizat pentru lucrarea editorială în multe țări, și îndeosebi la sanatoriile și dispensariile pe cari le-a ridicat în colțurile întunecate ale pământului pentru alinarea omenirii suferinde. Pentru Diviziunea noastră însăș a fost acest plan o adevărată binecuvântare. Ea ne-a dat multe lucruri atât în Uniuni cât și în câmpurile misionare, lucruri de o valoare neprețuită pentru lucrare. Fără acestea, lucrarea ar fi fost oprită în multe locuri.

În anii trecuți denominațiunea a fost în stare să dispună din diferite fonduri de sume mari, pentru clădiri noi, echipare și altele, dar în acest an singurul lucru pe care îl avem în aceste privințe este venitul din „Săptămâna Mare“. Niciodată, mai înainte deci, nu am depins atât de mult de acest fond ca în anul acesta. La ședințele de iarnă au fost îndeplinite numai cererile cele mai urgente, și acestea cu condiția că sumele cerute se vor acoperi prin venitul „Săptămânii Mari“.

Cutoatecă timpurile sunt grele, suntem siguri însă că frații noștri din Diviziunea europeană de Sud, nu vor da greș nici în acest an. Ei au făcut mult în trecut, și avem încrederea că ei vor face chiar mai bine în acest an. Dacă noi toți, lucrători și membri, luăm parte la această lucrare cu voință, noi putem face cu ajutorul lui Dumnezeu, din aceasta Campanie „Săptămâna Mare“, cea mai plină de suc-

ces dintre cari am cunoscut vreodată. Și Dumnezeu așteaptă ca noi să facem aceasta. Frați și surori, să nu-L dezamăgim.

A. V. Olson.

„Asigurarea și biruința“.

1. Care este voia Domnului cu privire la poporul Său?

a) El să aibă întâietatea: Deut. 28, 1. 13.

b) Pentru toate întreprinderile sale îi sunt făgăduite binecuvântări. Deut. 28, 2. 8.

2. În ce situație se află poporul Izrael după ce a părăsit Egiptul? Exod. 14, 10.

3. Ce cuvinte de încurajare a rostit Moise? Exod. 14, 13. 14.

4. Ce avem să facem când înaintea noastră se ivesc greutăți?

Răspuns: Să mergem înainte. Exod. 14, 14. 15.

5. Cum a liberat Domnul pe poporul Izrael? Exod. 14, 30. 31.

6. De ce n'au putut intra Izraeliții în țara făgăduită? Ebr. 3, 19.

7. Prin care fapt s'au lăsat intimidati și descumrați, cei zece iscoditori?

Răspuns: Prin piedici și greutăți. Num. 13, 28. 31—33.

8. Cum a fost purtarea lui Caleb și a lui Iosua? Num. 13, 20; 14, 6—9.

9. Cum a fost răsplătit Caleb? Iosua 14, 6. 14; 15, 13. 15.

10. Ce făgăduinți a dat Domnul lui Iosua? Iosua 1, 3. 5. 8. 9.

11. Ce a putut să zică el la sfârșitul vieții sale? Iosua 23, 14.

12. Care a fost convingerea apostolului Pavel? Filip. 4, 13.

13. Cum trebuie să ne purtăm în fața greutăților?

„Conlucrătorii Domnului Hristos să nu se gândească niciodată la un nesucces în lucrarea lor și cu atât mai puțin să vorbească despre el. Domnul Isus este puterea noastră îndestulătoare în toate privințele“. *„Slujitorii Evangheliei“, p. 13.*

„Ei trebuie să aibă curaj, energie și stăruință. Chiar dacă se așează în drumul lor piedici cari par a fi de neînvins, totuși trebuie să înainteze prin harul Său. În loc să se plângă din cauza greutăților, ei ar trebui să-i învingă. Ei să nu se îndoiască în nici o privință și să nădăjduiască toate. Prin banda de aur a iubirii Sale neasemănată Domnul Hristos îi leagă de tronul lui Dumnezeu“. *Id., pag. 32.*

14. Care a fost deviza marelui misionar Carey? „Întreprinde lucruri mari pentru Dumnezeu și așteaptă lucruri mari dela Dumnezeu“.

15. Ce îndemn adresează Dumnezeu, la începutul acestei „Săptămâni Mari“ către noi?

„Acum fii tare, Zorababel! (Președinților de Uniuni, de Conferințe și Secretarilor Misiunii In-

terne) zice Domnul. Fii tare, și tu Iosua, fiul lui Ioșadac, marele preot! (Predicatorilor și presbiterilor)“. „Fii tare și tu, *tot poporul* din țară, zice Domnul, și *lucrați!* Căci Eu sunt cu voi, zice Domnul oștirilor“. Hag. 2, 4.

16. În ce spirit să începem lucrul?

„Ei au zis: „Să ne sculam și să zidim!“ și s'au întărit în această hotărâre bună... Dumnezeu cerurilor ne va da izbânda. Noi, robii Săi ne vom scula și vom zidi“. Neem. 2, 18. 20.

„Ce este necesar pentru a avea succes“.

Gândindu-ne asupra situațiunii în lume pe de o parte, și asupra stării lucrării lui Dumnezeu pe de altă parte, primim convingerea că „Săptămâna Mare“, joacă în acest an un rol deosebit de însemnat. De ea depinde în mare măsură succesul unui număr considerabil de întreprinderi misionare. Membrii noștri vor deveni în cele spirituale mai bogați sau mai săraci în măsura în care vor lua parte la această Campanie anuală. De rezultatul acestei săptămâni depinde progresul lucrării și creșterea spirituală a copiilor lui Dumnezeu. De aceea este necesar ca să ne oprim puțin, spre a lua în considerare câteva puncte însemnate, cari asigură succesul „Săptămânii Mari“, din anul acesta.

Succesul nu este un lucru care vine la întâmplare. El nici nu rezultă din împrejurările în cari ne aflăm, sau din mediul care ne înconjoară. Acestea toate îl pot influența numai într-o măsură foarte neînsemnată. Succesul este un *ce* compus, care rezultă din compunerea dreaptă a părților cari îl formează. Să luăm aceasta în considerare, sub simbolul unui corp.

Capul: Judec. 5, 2; 1 Cron. 12, 32.

Poporul lui Dumnezeu are nevoie de conducători, îndemânatici și energici, cari să fie siguri de biruință, fiind conștienți de răspunderea lor și cari cunoscându-și lucrarea, să meargă înainte cu bun exemplu, să încurajeze poporul și să-l entuziasmeze.

Trunchiul: O bună organizare: Judec. 7, 16.

Comunitatea ar trebui împărțită în grupe egale, grupe cari să fie disciplinate fără frică și bine instruite, deasemenea fiecare să pună armătura întreagă și să-și ia munițiunea necesară. „Dacă creștinii ar fi de acord în acțiunile lor și dacă ar înainta ca un singur om sub conducerea unei singure puteri și pentru atingerea unui singur scop, ei ar pune lumea în mișcare“. *„Testimoniile“, Vol. 9, p. 221.*

Brațele — Entuziasmul: Apoc. 6, 2—6.

„Totuși unii cari intră în slujba Domnului se dovedesc slabi, timizi, nehotărâți și neîncredători. Lor le lipsește energia necesară și fiindcă n'au entuziasmul și curajul de a întreprinde un lucru, ei nici nu sunt în stare să facă ceva. Cine vrea să aibă

succes, trebuie să fie inimos și încrezător". „Pe urmele Marelui Medic", p. 480.

Lucrarea. Unul din motivele principale ale succesului lui Neemia a fost hotărârea și stăruința cu care și conlucrătorii săi și-au început lucrarea. Dușmanilor, cari s'au străduit să-l abată dela țintă, le-a răspuns: „Am o mare lucrare de făcut și nu pot să mă pogor, cât timp l-aș lăsa ca să vii la voi, lucrul ar încetă". „Așa făceam lucrarea jumătate din noi stând cu sulița în mână, din zorii zilei până la ivirea stelelor". Neemia 6, 3; 4, 21. Dacă dorim să ajungem ceva prin lucrarea noastră să ne aducem atunci aminte că lucrarea n'are nici un locștiitor.

Picioarele — Ținta. Un lucrător fără țintă este ca o corabie care a fost bătută din direcția ei. Mulți oameni naufragiază în viață fiindcă n'au o țintă precisă. Pavel zice: „Eu, deci alerg, dar nu ca și când n'aș ști încotro alerg". 1 Cor. 9, 26. „Alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești, a lui Dumnezeu, în Hristos Isus". Fil. 3, 14. Acest principiu nu este de aplicat numai când cineva vrea să câștige cununa cea nepieritoare ei și la alte datorii ale vieții. Mărturiile ne înfățișează o asemenea hotărâre ca o putere. „O propunere hotărâtă, sfințită prin harul Domnului Hristos, va săvârși minuni". „Colportorul ca evanghelist". Comunităților și oamenilor cari nu și-au pus o țintă, le lipsește un picior.

Credința este celălalt picior, care poartă corpul înainte. „Toate lucrurile sunt cu puțință aceluia care crede". Bazați pe făgăduințele divine putem să învingem toate slăbiciunile, să trecem peste toate piedicile, și să săvârșim lucruri mari pentru Dumnezeu.

„Adevărata credință este viață. O credință vie înseamnă creșterea puterii și a încrederii, prin care sufletul devine o putere biruitoare". „Slujitorii Evangheliei", p. 232.

„Credința vede peste greutăți; ea se agață de cele nevăzute și chiar de atotputernicie și de aceea nu poate să ajungă niciodată în încurcătură. A crede înseamnă a se ține în toate nevoile vieții cu atât mai tare de mâna Domnului Hristos". *Id.*, p. 233.

Dar după cum primul om, după ce Dumnezeu l-a format din țărâna pământului, astfel și corpul acesta, ale cărui părți principale le-am studiat acum, n'are încă viață. Ii lipsește suflarea divină. „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s'a făcut astfel un suflet viu", așa cetim în Sfânta Scriptură.

„Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este taina puterii vieții lăuntrice". „Slujitorii Evangheliei", pag. 226.

Sufletul succesului este rugăciunea. „Soliu lui Dumnezeu trebuie să petreacă mult timp împreună cu Dumnezeu dacă vor să aibă succes în lucrarea lor". *Id.*, pag. 227.

„Cele mai mari biruinți cari au fost câștigate

pentru lucrarea lui Dumnezeu n'au fost lucrările unor lungi argumentări, mijloacelor însemnate, influențelor mari, sau belșugului de bani; ele se câștigă în camera de audiență a lui Dumnezeu, când oamenii se agață în lupta serioasă a credinței, de brațul tare al Atotputernicului". *Id.*, pag. 230.

Fie ca toți cari au răspundere în Comunități să se străduiască ca să-și însușească ceea ce asigură succesul, și tot poporul lui Dumnezeu să se unească în străduințele lor. Atunci „Săptămâna Mare" din anul acesta va avea de reputerat o biruință strălucită mai întâiu din cauza mijloacelor strânse pentru înfînderea lucrării lui Dumnezeu și apoi un lucru care nu este de puțină însemnătate prin faptul că va intra în rândurile noastre o învioreare a vieții și a puterii noastre spirituale, dacă vom porni cu bucurie în lucrare.

Intenția lui Dumnezeu cu planul Săptămânii Mari.

Una din cele mai prețioase făgăduințe pe cari Domnul le-a dat semănătorului care răspândește sămânța Evangheliei, se găsește în Ps. 126, și are următorul cuprins: „Cei ce seamănă cu lacrimi, vor seceră cu cântări de veselie. Acest text vorbește în mod foarte incurajator despre lucrarea semănătorului. Deși lacrimile și greutățile stau în legătură cu oferirea Evangheliei ca sămânța Impărăției lui Dumnezeu, totuș ne este asigurată bucuria recoltei. În acest vers al Sfintei Scripturi lucrarea semănătorului nu ne este reprezentată ca fiind ușoară sau plăcută. Dimpotrivă, aici se referă chiar la ispite, greutăți și străduințe în timpul și la locul semănătorului, ca fiind o lucrare făcută sub lacrimi. Dacă acest text nu ne lasă cătuș de puțin în îndoială cu privire la succesul ostanelilor noastre. După semănat urmează bucuria și pricina acestei bucurii este rodul străduințelor noastre.

Acest verset este deseori aplicat la misionari, însă noi facem o greșeală dacă mărginim aplicarea sa numai asupra unei anumite clase de lucrători. El a fost tot atât de direct adresat atât membrului laic cât și predicatorului și se referă la toți cari lucrează în numele Domnului, fie acasă sau în câmpuri misionare. Făgăduința acestui text conține tot atât de mult pentru lucrătorul serios din patrie, cât și pentru misionarul din cele mai îndepărtate câmpuri misionare. Acel membru laic care lucrează în cercul său restrâns de activitate are făgăduința că va primi același succes ca și predicatorul care vorbește la sute de oameni.

„Dumnezeu așteaptă o slujire personală din partea oricui i-a încredințat cunoștința adevărului prezent. Nu toți pot plecă ca misionari în țări străine însă toți pot face lucrare misionară în familiile și în vecinătatea lor. În multe feluri membrii Comuni-

țărilor pot să ducă solia celor din jurul lor". „*Testimonies*“, Vol. 2, p. 56.

Dumnezeu cere din partea noastră ca să umplem lumea cu solia adevărului Său, să vorbim despre ea, să ne rugăm pentru ea, și să cântăm despre ea, înaintând mereu spre cei ce locuiesc în părți îndepărtate.

„Domnul, îndeamnă pe poporul Său la slujire în diferitele ramuri ale lucrării. Cei ce se găsesc pe drumuri și lângă gardurile vieții trebuie să audă solia Evangheliei. Membrii Comunității trebuie să facă lucrarea de evanghelizare în casele vecinilor lor, cari încă n'au auzit solia adevărului prezent“. *Id.*, pag. 58.

„Fiecare putere din Comunitate să activeze de partea Domnului Hristos. Urmașii lui Hristos trebuie să se unească spre a face eforturi deosebite pentru a îndrepta atențiunea lumii asupra profețiilor din Biblie, cari se împlinesc repede“. *Id.*, p. 39.

Domnul a arătat în mod clar că fiecare membru al Comunității trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a duce lumina adevărului sufletelor din jurul său, și a ajuta ca lucrarea lui Dumnezeu să fie încheiată pe pământ. În timp ce mulți sunt în stare să lucreze în diferite direcțiuni, cu folos, există un teritoriu pe care se asigură fiecăruia un mare succes și anume răspândirea de scrieri cari conțin solia timpului nostru. „Săptămâna Mare“ ne oferă tuturor o ocazie excelentă să activăm în privința aceasta spre a câștiga suflete și ne dă posibilitatea să ajungem la cei ce trăiesc în vecinătatea noastră cât și în părți mai îndepărtate. Scopul principal al „Săptămâni Mari“, este de sigur acesta de a plasa un număr însemnat din literatura noastră în casele oamenilor, fiind conștienți că ea va contribui la salvarea omora. Un al doilea scop al acestor străduințe este strângerea de mijloace pentru extinderea lucrării lui Dumnezeu în toate țările. Așadar ni se oferă în această săptămână posibilitatea să aducem la îndeplinire porunca lui Dumnezeu: „Umpleți lumea cu solia adevărului Său, vorbiți despre ea, rugați-vă pentru ea, cântați despre ea și înaintați mereu, spre cei ce locuiesc în depărtări“. „Săptămâna Mare“ este în prima linie un efort în favoarea misiunii interne și în a doua linie o întreprindere pentru extinderea misiunii externe.

Locuitorii pământului, cari se găsesc în greutate și în mizerie au nevoie de mângâierea și de binecuvântarea adevărului. Să reținem noi aceste lucruri într'un timp, când ei au nevoie de ele? Domnul să ne dea harul Său pentru ca să pornim, purtând cu noi sămânța cea bună, și să fim conștienți că dacă vom răspândi în credință această sămânță și vom fi cu toată inima la lucru, atunci ne vom întoarce triumfând acasă, purtând snopi bogăți. Facă Domnul ca copiii Săi să fie plini de un spirit de servire și de siguranța succesului și să-i binecuvinteze când vor porni să răspândească sămânța adevărului!

C. H. Watson

Președintele Conferinței Generale.

Ce s'a realizat prin „Săptămâna Mare“.

Cu mulți ani în urmă, Dumnezeu a adresat prin serva Sa următoarele cuvinte serioase către poporul Său: „Pentru mântuirea sufletului vostru, vă îndemn cu insistență, să urmați acum chemării mele în favoarea celorla cari lucrează în țări străine ca misionari, și a căror mâini sunt legate... fiindcă în casa misiunilor lipsesc mijloacele necesare“. „*Testimonies to Ministers*, p. 398.

În anul 1920 Conferința Generală a primit în timpul ședințelor de toamnă idea care a devenit, pentru progresul lucrării lui Dumnezeu în toate țările pământului, un izvor de mari binecuvântări. Acesta a fost începutul „Săptămâni Mari“ care s'a dezvoltat de atunci încocoale la unul din cei mai principali factori cât privește Campaniile noastre anuale. În primii ani sumele intrate prin această Campanie misionară au fost destinate numai pentru mărirea lucrării noastre editoriale din lumea întreagă, însă succesele cari au devenit din an în an mai mari au permis ca începând din anul 1925 mijloacele să fie astfel împărțite încât atât lucrarea medicală cât și cea de educație și cea editorială să fie sprijinite. Mulțumită „Săptămâni Mari“, aceste trei ramuri importante din lucrarea lui Dumnezeu au primit mijloace și s'au putut răspândi până în cele mai îndepărtate părți ale pământului.

„În cursul celor 11 ani de când a luat ființă „Săptămâna Mare“ casieria a primit o sumă considerabilă. Mai mult decât 350 de proiecte misionare s'au realizat, cum sunt: 106 case de edituri, 126 școli și 117 întreprinderi medicale. Unele din aceste instituțiuni au existat deja, însă prin subvenția primită au putut face îmbunătățiri, întinzând influența lor mai departe. Multe dintre ele au fost ridicate în parte sau chiar în întregime prin sumele intrate din „Săptămâna Mare“, și Diviziunea noastră are de numărat câteva dintre acestea. Astfel au primit casele noastre de Editură din: Melun, Florența și București. Școlile noastre din: Collonges și România, precum și numeroase instituțiuni din numeroasele noastre câmpuri misionare, au fost deasemenea ajutate din fondul „Săptămâni Mari“. Deasemenea s'a realizat prin această Campanie salariul pentru 299 de lucrători indigeni în cursul anului trecut. La toate aceste fapte trebuie să mai adăogăm încă mulțimea neînchipuit de mare a acelor roade cari se pot atribui acestei sume și pe cari le găsim răspândite în lumea întreagă. Încercați să vă faceți un tablou despre șirul cel lung de instituțiuni cari au fost ridicate, mărite, mai bine echipate sau chiar clădite din temelie prin această străduință nobilă a poporului lui Dumnezeu. Aceasta însă este numai o parte a acestei Campanii. „Săptămâna Mare“ este mai întâiu de toate o săptămână a răspândirii de literatură în care ni se oferă ocazia să plasăm mii

de serieri în casele oamenilor. Ea este o mare mișcare misionară, care invită pe toți membrii credincioși ai poporului lui Dumnezeu la lucru, și care îndreaptă atențiunea lumii întregi asupra soliei celei însemnate, care ne-a fost încredințată de Dumnezeu.

În anul 1932 „Săptămâna Mare“ trebuie să devină mai mult decât oricând o *săptămână a răspândirii de literatură*. Lumea este coaptă pentru seceriș și noi trebuie să o inundăm cu un curent înviator de cărți și reviste. Făcând așa contribuim la încheierea lucrării lui Dumnezeu dimprejurul nostru și în același timp și din țări îndepărtate unde Dumnezeu merge în mod minunat înaintea solilor Săi.

Intrebuințarea veniturilor din „Săptămâna Mare“ a acestui an.

În timpul ședințelor de iarnă ale comitetului Diviziunii, în Decembrie, s'a pus întrebuințarea cum vor fi împlinite nevoile diferitelor întreprinderi misionare atât în Uniuni cât și în câmpurile misionare îndepărtate. Ținta de 1.176.000 lei care a fost stabilită, și încă o sumă, în afară de aceasta pe care sperăm să o aducem prin „Săptămâna Mare“ care ne stă în față, își vor găsi întrebuințarea lor în următoarele scopuri misionare:

Școli suplimentare primare în Africa ecuatorială franceză. Cei mai mulți dintre membrii noștri sunt întrucâtva bine cunoscuți ai lucrării ce se face în Misiunea africană-ecuatorială franceză, precum și misiunea Camerun. La 17 Ianuarie s'au întors la câmpul lor de lucru frații Raspal, după un concediu pe care îl avuseseră acasă. Cu ei împreună a mers și frații Erzberger și sora Susanne Cornaz. Fratele Erzberger care în ultimii ani a fost Secretar și Casier în Conferința franceză de Sud, a fost numit ca Secretar și Casier în Misiunea africană ecuatorială franceză. Sora Erzberger va ajuta în învățământ, și sora Cornaz va activa în această misiunea în lucrarea de educație, care s'a dezvoltat minunat în această țară în ultimii ani. Cele două școli principale și 24 școli primare suplimentare, sunt vizitate de aproape 1.400 școlari. Numărul total al profesorilor este de 52, dintre care cei mai mulți, natural sunt băștinași. Este nevoie urgentă de mijloace pentru alte școli primare suplimentare, pentru că, și alte părți ale acestui teritoriu imens de mare, ne roagă pentru aceasta.

Lucrarea editorială în Madagascar. Cutoatecă lucrarea în Madagascar a fost începută de prima dată numai acum cinci ani, au fost făcute totuși progrese rezezi și încurajatoare. Frații băștinași nu numai că ei înșiși au adus jertfe mari pentru ridicarea caselor pentru misiuni, a capelilor, școlilor,

și altora... dar afară de aceasta s'a format o grupă de colportori și mai departe au fost tipărite tractate, reviste și cărți. Mica noastră casă de editură din insula Madagascar are nevoie de bani, pentru a se putea adapta mai bine cererilor sale. A fost cumpărat de curând un teren frumos în capitala Tananariva și acolo ținem acum adunări publice, și suntem convinși că în curând vom avea o Comunitate mare în acest punct central și important al insulei.

Seychele și Mauriciu. La împărțirea veniturilor din „Săptămâna Mare“, noi nu am uitat nici pe celelalte câmpuri misionare din insulele oceanului Indian de Sud. Lucrarea în Seychele începută abia acum vreo doi ani, este binecuvântată în mod minunat, de Dumnezeu. O Comunitate numeroasă a putut să fie organizată la ultima vizită în această insulă a fratelui A. J. Girou. Pentru această grupă depe insulă a fost prevăzută o sumă destinată unei capele. Din fondurile „Săptămânii Mari“, din acest an, vom merge alte sute de mii dolari pentru aceste câmpuri, pentru a ajuta Comunităților noastre mici de acolo, să aibă locașurile lor proprii de închinare. Și Mauriciu are nevoie de bani pentru același scop. În capitala acestei frumoase insule, fratele Girou a cumpărat un teren în numele denominațiunii. Același interes viu, care s'a arătat în Port Louis, când fratele A. V. Olson l-a vizitat, se continuă încă mereu.

Lucrarea de educație în România. Este așa de mult de spus și de scris despre creșterea minunată și providența lui Dumnezeu în lucrarea din România, încât nu este nevoie să mergem în amănunte. Este de amintit numai că numărul membrilor noștri acolo este de peste 12.000 și lucrarea se întinde în toate părțile. În anul trecut s'a clădit o școală nouă, și pentru terminarea acesteia avem nevoie de mijloace. Uniunea română a promis să dea o sumă deasemenea și Conferința Generală a acordat sumă. Pentru a veni în ajutor fraților noștri din România s'a acordat un anumit procent din intrările „Săptămânii Mari“, din acest an.

Din câmpurile coapte pentru seceriș, ne vin chemări de aproape și din depărtare. Ocazii se oferă destule, și cu cât primim mai multe mijloace cu atât mai mult putem să dezvoltăm și să întindem lucrarea noastră. Dumnezeu să ajute ca drept succes al străduințelor noastre unite în Campania „Săptămânii Mari“ ce ne stă în față, ca multe suflete să fie câștigate pentru Impărăția lui Dumnezeu.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.

Pregătirea servilor și poporului lui Dumnezeu în vederea revenirii Domnului Hristos.

Cu ocazia ședințelor de iarnă ale Comitetului Uniunii noastre am avut bucuria să salutăm în mijlocul nostru pe fr. C. H. Watson, președintele Conferinței Generale, precum și pe frații A. V. Olson și F. Brennwald din partea Diviziunii europene de Sud.

Președintele Uniunii noastre a invitat pe fr. Watson, să țină lecturile biblice zilnic dela ora 8 la 9.30 dimineața. Cu ocazia aceasta Domnul ne-a binecuvântat în măsură deosebită. Impărtășim aceste alese binecuvântări cu toți iubiiții noștri frați din cuprinsul Uniunii române.

Fr. Watson a exprimat la începutul cuvântării sale, bucuria pe care o simte, de a se afla în țara noastră. Deasemenea ne-a transmis salutări cordiale din partea fraților dela Conferința Generală.

Începând apoi lectura biblică, a zis:

„Mă bucur foarte mult, că am ocazia să studiez Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu Dvs. Textul dela care doresc să începem, se găsește în Maleahi 3, 1; „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul, pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor”. În acest text găsim o descriere a lucrării de pregătire, făcută înaintea venirii Domnului Hristos. El se referă deci în primul rând la lucrarea săvârșită de Ioan Botezătorul. Nu putem ceti însă, această descriere, fără să ne gândim și la cei ce au primit chemarea, să pregătească calea Domnului pentru a doua Sa venire. Aceasta o confirmă și textul următor, care zice: „Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va putea sta, când Se va arăta?” Este imposibil să aplicăm acest text celei dintâi veniri a Domnului Hristos, căci atunci a fost foarte ușor ca oamenii să stea în fața Domnului, când S'a arătat El, și nimeni nu s'a văzut neîn stare să sufere ziua venirii Lui. Este deci evident, că acest text se referă la a doua venire a Domnului Hristos, când păcătoșii nu vor putea să stea înaintea dreptului Judecător, care va veni în mărirea Sa cerească.

„Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va putea sta, când Se va arăta El?” — Noi, cari suntem în lucrarea lui Dumnezeu, trebuie să imprimăm bine în mintea noastră această întrebare. Nu este decisiv faptul, că noi ne ostenim și lucrăm pentru Domnul, ci felul cum lucrăm va hotărî în această privință. Deaceia trebuie să ne punem această întrebare neîncetat.

Niciodată n'a fost făcută vreo lucrare mai însemnată de către oameni, decât lucrarea adventă. Ea este mult mai mare decât aceea a lui Ioan Botezătorul. Noi slăbim lucrarea, dacă pierdem din vedere acest fapt atât de însemnat.

Domnul Hristos a zis despre Ioan Botezătorul, că el a fost cel mai mare dintre profeți. Aceasta se explică prin faptul, că Ioan Botezătorul a arătat și a descoperit mult mai clar persoana Domnului Hristos decât au făcut-o toți ceilalți înaintea lui. Cetim la Ioan 1, 29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” Aceasta a fost cea mai clară descoperire, care a fost dată cândva despre Domnul Hristos.

Persoana Mântuitorului o găsim descrisă dela începutul Bibliei; însă în nici un text din scrierile Vechiului Testament nu se vorbește atât de clar ca tocmai în textul de mai sus.

Prima făgăduință, pe care a dat-o Domnul despre Mântuitorul a fost cea din Paradis, lui Adam și Evei. Prin această făgăduință Mântuitorul eră numit „sămânța femeii”. Fiind însă Adam și Eva primii oameni, Scriptura ne zice, că din ei se trage toată omenirea; astfel încât prin această făgăduință nu se arăta o persoană anumită.

A doua făgăduință a fost dată lui Abraam. Dumnezeu a promis lui Abraam, că din sămânța sa va veni Mântuitorul. Constatăm însă, că Abraam este numit tatăl al multor națiuni și așadar nici această făgăduință n'a fost consacrată asupra unei singure persoane, totuși însă a devenit mai restrânsă.

Apoi a primit și *Iacob o făgăduință* cu privire la persoana Mântuitorului, căci i s'a făgăduit că din el va veni Cel așteptat. Scriptura însă ne spune, că Iacob a devenit străbunul unui popor întreg; așadar nici aici promisiunea nu ținea asupra unei anumite persoane.

Înainte de a muri Iacob a primit și a transmis făgăduința, că Șilo, Făcătorul de pace, sau Mesia, va veni din Iuda. Astfel făgăduința deveni și mai precisă trecând dela un popor asupra unui trib din acest popor.

Mai departe găsim în Scriptură, că s'a desemnat și familia, din care avea să vină Mântuitorul, și anume această făgăduință a fost făcută față de familia lui David.

Profetul Isaia a primit o descoperire și mai amănunțită, arătându-i-se că o fecioară va naște un fiu, pe umeri cărui se va odihni domnia. Însă atât Isaia, cât și alți profeți, cum de exemplu Maleachi, au vorbit despre Mântuitor, ca de un Domnitor puternic.

Ioan Botezătorul a arătat însă direct persoana Mântuitorului și L-a descoperit ca *Locșitorul și Ispășitorul* omenirii întregi. În timp ce ceilalți profeți vorbeau despre El ca Domnitor și Rege, Ioan Botezătorul L-a arătat ca Ispășitorul pentru păcatele oamenilor. Și Ioan Botezătorul a vorbit despre per-

soana Domnului Hristos, numindu-L *Domn*, când zicea: „gătiți calea Domnului!"; însă a arătat, că — înainte de a lua *Domnia* — Isus trebuie să sufere ca Miel al lui Dumnezeu pentru fărâdelegile noastre. Din cauza aceasta Ioan Botezătorul a fost cel mai mare dintre profeți, căci el a dat cea mai precisă descoperire despre persoana și misiunea Domnului Hristos, cum nu o mai făcuse nici unul dintre profeții precedenți.

Lucrarea noastră însă, este mult mai importantă, decât aceea a lui Ioan Botezătorul, căci trebuie să dăm lămuriri mult mai precise cu privire la persoana Domnului Hristos. Ca să putem săvârși această lucrare, cuvântul ne arată în Maleachi, că Domnul pregătește în mod deosebit pe lucrătorii Săi; și aceștia la rândul lor, au misiunea să pregătească poporul pentru Domnul.

Este deaceia important pentru noi, să cunoaștem caracterul lui Ioan Botezătorul. Studiind vieța lui, găsim la el o umilință minunată și credință mare. Dar trăsătura principală a caracterului său era *sinceritatea sa absolută*. De sigur această sinceritate trebuie să se bazeze pe o credință fermă, și prin urmare trebuie să căutăm pe Domnul în fiecare zi, ca El să mărească credința noastră. Secretul succesului său a constat însă, în *sinceritatea sa*.

Este adevărat că Domnul a adus succese și prin bărbați nesinceri, cum ne dovedește cazul lui Balaam; însă în asemenea cazuri Domnul a arătat, că aceste succese s'au obținut în ciuda nesincerității lor. În cazul lui Balaam Domnul a arătat clar, că binecuvântarea asupra poporului Său nu venia dela profetul care își vindea serviciile sale pentru bani.

La Ioan Botezătorul ne arată însă clar, că succesul său se datorește sincerității și seriozității, cu care el lucră.

Așadar, iubiții mei frați, dacă nu suntem destul de sinceri și serioși în lucrarea lui Dumnezeu, atunci să ne alarmăm de acest fapt și să căutăm a înlătura orice nesinceritate din faptele vieții noastre.

La Mal. 3, 2 ult. p. și 3 cetim: „Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede-a, va topi și va curăți argintul; va curăți pe *fiii lui Levi*, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul“. Dvs. mă veți întreba probabil: Cine sunt acești fii ai lui Levi? Ei erau lucrătorii Domnului pe timpuri, și ei sunt în zilele noastre lucrătorii mișcării advente. Deci Domnul zice despre lucrători, că îi va curăți și îi va lămuri, cum se lămurește aurul și argintul. Cum se face lucrul acesta? Prin *foc*. Diavolul este acela, care ne aruncă în acest foc, cu intenția însă să ne distrugă; dar Domnul întinde brațul Său protector, ne păstrează în acest foc și ne scoate apoi curați ca aurul și argintul.

Și acum permiteți-mi o întrebare: Când sunteți Dvs. mai sinceri și mai serioși în lucrarea lui Dumnezeu, atunci, când toate merg ușor sau când întâmpinați greutăți? Nu-i așa, că lucrați mult mai serios și cu zel când aveți de a face cu piedici? As-

tăzi nu mai există nici o țară, în care lucrătorii și membrii noștri să nu întâmpine greutăți; și deaceia cred, că Domnul dorește să curețe prin aceasta inimile noastre pentru lucrarea Sa.

Să auzim acum, ce experiență urmează imediat să facă apoi Domnul cu cei astfel curățiți în foc.

În acelaș capitol din cartea lui Maleahi se vorbește despre un alt lucru, care este necesar pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu, și anume credințioșia în aducerea zecimii și a darurilor. Dacă vom fi sinceri în această privință, atunci se va împlini față de noi minunata făgăduință dată în acest capitol. Domnul dorește, ca lucrătorii Săi să fie sinceri în toate privințele, și poporul Său să fie onest în toate faptele vieții. Dacă vom aduce Domnului zecimea și darurile Sale, atunci putem fi siguri, că vom primi belșugul binecuvântărilor Sale.

Trebuie să ne păzim, ca egoismul să nu pătrundă în inimile noastre. Și în privința aceasta Ioan Botezătorul ne este o bună pildă de urmat. El era pe timpul său un predicator de o mare popularitate. Orice ar fi făcut el, și orice ar fi vorbit el, nimic nu influența popularitatea sa; și cele mai aspre muștrări ale lui nu puteau să o distrugă. Chiar în ziua, în care a venit Domnul Isus la el, Ioan era primit ca marele predicator al pustului. Însă arătând el spre persoana Mântuitorului și zicând poporului, că acesta este Mielul lui Dumnezeu, popularitatea sa a început să scadă. Văzând ucenicii săi lucrul acesta, s'au îngrijorat, împărtășind îngrijorarea lor și lui Ioan. Acesta însă le-a zis: „Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez“. Ioan 3, 30. Tocmai această umilință l-a făcut pe Ioan capabil, să săvârșească o lucrare atât de mare. Acelaș spirit de umilință trebuie să umple și inimile noastre, căci Domnul Se poate servi numai de oameni curați și neegoști.

În cursul anului 1931 am câștigat mai multe suflete decât oricând. Din unele câmpuri au sosit rapoarte, prin cari ni se face cunoscut, că numărul sufletelor câștigate întrăce chiar numărul membrilor câștigați în cursul celor patru ani precedenți.

Să ne gândim însă, că noi nu avem totdeauna tot succesul, pe care Domnul vrea să ni-l dea. Eu mă bucur, că în România s'au obținut succese atât de strălucite; însă Dvs. știți, că veniți în contact cu mai multe persoane, decât numărul sufletelor câștigate. Este adevărat, că sunt mulți, cari nu sunt convinși de adevăr, și deaceia nici nu-l primesc. Există însă alții, cari sunt convinși; însă n'au primit adevărul. Pentru ca să putem câștiga și pe aceste suflete, este necesar, ca să ne rugăm Domnului spre a primi adevăratul spirit, care ne va ajuta în străduințele noastre.

Eu cred, că tocmai acum este necesar, ca multă seriozitate și sinceritate să pună stăpânire pe inimile noastre. Să cultivăm acelaș spirit, care a fost și în Ioan Botezătorul și să zicem împreună cu Ioan: „Domnul trebuie să crească, iar eu să scad“.

În Evanghelia după Matei găsim două clase de slujitori ai Evangheliei; însă numai una din aceste două clase va avea parte de binecuvântările lui Dumnezeu. Despre cei dintâi se spune că ei lucrează cu zel și într'un spirit dezinteresat pentru a salva suflete. Domnul îi va găsi pe ei, hrănind turma încredințată și deaceia le va face parte de un loc de onoare în Impărăția Sa. Pe ceilalți însă îi găsim descriși în mod defavorabil, fiind stăpâniți de un spirit egoist. Ei nu vor fi primiți în Impărăția lui Dumnezeu, fiindcă n'au dat pe față însușirile Domnului, în timpul activității lor de pe acest pământ. Finalul capitolului 24 din Evanghelia dela Matei vorbește clar și serios.

Să rugăm însă pe Domnul, ca El să ne dea spiritul adevăratei umilinți și al dezinteresării, pentru ca să putem câștiga multe suflete pentru Impărăția Sa.

DEPARTAMENTUL ȘCOLII DE SABAT

Responsabil: P. PĂUNESCU.

Responsabilitatea individuală

Chemarea Domnului către noi eră: „Veniți la Mine, voi cei osteniți și împovărați, luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine căci sunt blând și smerit cu inima, și veți afla repaus pentru sufletele voastre“.

Înțelegem din aceste cuvinte că jugul pus asupra noastră este lucrarea de mântuire a oamenilor de lângă noi și de departe... până la marginile pământului.

În această lucrare aproape și departe, eu personal și fiecare din copiii lui Dumnezeu, poartă o răspundere personală.

Spiritul profetic zice:

„Fiecărui, pe dată ce a intrat în rândurile copiilor lui Dumnezeu prin pocăință, trebuie să i se arate postul datoriei sale“. *„Mărturi“, Vol. 7, p. 30.*

„Dumnezeu cheamă la serviciul Său pe fiecare membru al Comunității“. *Id., Vol. 8. pag. 47.*

„Cel ce devine fiu al lui Dumnezeu, trebuie ca de aci înainte să privească la sine ca fiind o verigă în lanțul aruncat spre salvarea lumii, lucrând cu El spre a salva pe cei pierduți“. *„Timpul și lucrarea“, pag. 14.*

Toate aceste rânduri, vorbesc clar, de grija și răspunderea fiecărui copil al lui Dumnezeu în marea Sa lucrare de mântuire.

Nu mai o pregătire zilnică la altarul familiar, prin studiul zilnic și prin rugăciunea scurtă și stăruitoare — ne poate pregăti să înțelegem și să lucrăm potrivit planului lui Dumnezeu.

Dirigintele Școlii de Sabat, sprijinit de presbiterul Comunității sub răspunderea serioasă a predicatorilor, — are de datorie de a organiza viața

în Școală așa, încât fiecare școlar, bătrân, tânăr sau copil, să poată primi zilnic „hrana dătătoare de viață“. Vezi Curierul No. 3.

Pășind în al doilea trimestru toți acești slujitori în via Domnului, trebuie să se controleze pe sine și să se asigure din nou, că fiecare școlar, până la pruncul din leagăn, primesc zilnic „pâinea vieții“.

Nu vorbesc despre o teorie, ci despre practica Școlii în familie — Școala de Sabat în Comunitate, în timp de o oră ar fi cu totul de ajuns pentru creșterea noastră spirituală. Deaceia chemarea noastră se repetă: „Organizați studiul zilnic în familie“. Organizați pe copii așa, ca fiecare să învețe zilnic — în fiecare seară sau dimineață — partea sa din lecțiune. Pentru atingerea acestui scop, dirigintele trebuie să ia lângă el pe instructori și să facă cu ei lucrare practică, așa cum face în familia sa. *Apoi, fiecare instructor să meargă în casele școlărilor săi și să practice cu ei studiul lecțiunii.*

Copiii să vină cu lecțiunile lor și părinții să-i ajute a înțelege cuprinsul lor. Să cânte o cântare scurtă de laudă. Să mulțumească lui Dumnezeu mama sau tata sau copilașii cei mai mari — apoi să-și ceară iertare unii altora; copiii să sărute pe părinți, părinții să îmbrățișeze pe copii și copiii între ei, — și în „pace“, fiecare să se încredințeze Domnului. O rândueală oarecare trebuie să fie în fiecare casă unde se găsește un copil ceresc. Chiar dacă ar fi unul singur, împresurat de necredincioși, el, încă, prin rândueala sa ar putea impune respect și celorlalți. *Incredeți-vă Domnului și începeți.*

Mari răspunderi ne revin tuturor: Slujitori, părinți și copii — și a ne lupta fiecare ca să ne punem rândueală în lucrurile Domnului, face parte din planul lui Dumnezeu cu noi. *Fiecare instructor și fiecare mamă să-și ia jugul său.* Și copiii să poarte jugul lor, învățând toată supunerea în familie și Comunitate. Și predicatorii să-și poarte jugul, căutând să fie informați de fiecare „oaie“, și să lupte ca să nu se piardă nici una. O sfântă organizație întemeiată pe principiul pregătirii individuale a fiecărui școlar și asigurată prin răspunderea bine înțeleasă a slujbașilor de orice grad, ca și armonia lor în lucrare, sunt garanții ale creșterii. Și cu cât creșterea individuală atinge vârsta bărbăției, cu atât și răspunderea fiecărui devine mai serioasă și mai lucrătoare.

Fiecare să-și ia jugul său și să-l poarte cu răbdare și stăruință... mereu înainte, pe cărarea cea spinoasă care ne duce sigur în noul Ierusalim, unde Isus așteaptă pe luptătorii Săi, spre a-i încunună cu glorie și mărire eternă.

P. P.

Către diriginții Școlii de Sabat

Prima grijă, îndată ce a sosit acest număr, este a relua firul cu cele publicate în numărul 3 și a face

un plan bun și hotărît pentru trimestrul al doilea. Odată planul făcut bine, mergi cu grabă și vorbește fratelui presbiter — apoi în primul Sabat, informează comitetul și adună pe instructori, să vorbești împreună. Consultă-i și câștigă-i în toate amănuntele ca să puteți colabora armonice.

Ar fi de observat următoarele:

a) Instructorii să rămână neschimbați tot anul, ca fiecare să poată răspunde; iată cele trei suflete pe cari le-am câștigat prin influența noastră și prin rugăciunile noastre.

b) Iată, în carnetele noastre, se poate vedea că am urmărit „Ținta noastră la daruri“ și că cei mai cu stare am pus peste puteri, pentru a ajuta celor mai săraci și împovărați.

Iată, sora R., care n'a putut veni așa regulat, a adus un dar lucrat cu mâinile sale sau o economie a sa, pentru a sprijini încheierea lucrării. Deci să se intereseze fiecare instructor cu grupa sa, pentru partea lor la atingerea țintei.

c) Posibilitatea creșterii spirituale stă în studiul zilnic.

Comandați deci lecțiuni pentru fiecare. Cei ce nu știu carte să fie dați în grija cuiva care să-i ajute să învețe.

d) Vedeți în special ca toți copiii de Școală să aibă și lecțiuni pentru Școala de Sabat, și în fiecare seară, ajutați de părinți sau frați mai mari, să învețe partea de lecțiune. *Comandați însă lecțiuni pentru toți copiii de școală!*

b) Dirigintele trebuie să aibă la sine catalogul cu toți școlarii și fiecare nume la clasa corespunzătoare vârstei și în dreptul fiecăruia ce material de studiu folosesc: Biblie, Noul Testament pentru copii, Lecțiuni, și chipuri pentru memorizat.

f) Organizați vizita Școlii așa, ca fiecare bătrân sau copil care n'ar putea veni regulat în Sabat, totuși, să aibă un plic în care să însemne prezența sa la studiu în familie, plic în care să-și pună și micul său dar pentru încheierea lucrării.

g) Organizați în așa fel pe părinți cu copii, ca ei să facă „Școala de Sabat“, pentru copiii lor de școală, Vineri seara, la deschiderea Sabatului. Să se cerceteze lecțiunea și fiecare să-și aducă darul.

Obșnuinți pe copii să poarte răspunderi în gospodărie, ca darurile lor să fie agonisite prin muncă. Faceți ca copiii să simtă bucuria de a „economisi“ și a „da“.

h) Indată ce vacanța a început, faceți ca copiii să aibă pe cel mai dezvoltat instructor care să se ocupe de ei, organizându-i și îndemnându-i la studiul zilnic și la pregătirea pentru botez.

Notă.— Ordinea naște prin organizație și prin o-sinceră hotărîre de a ascultă în toată temerea de Dumnezeu. Aceste lucruri, în aparență grele de realizat, devin simple dacă lucrăm cu plan și cu răndueală și toți sunt sinceri hotărîți de a face în toată sinceritatea exact, cele ce s'au spus.

Israel n'a intrat în Canaan decât atunci când a învățat complet lecțiunea: „Despre ascultare“. Șapte

zile să devină stăpâni pe ei atâtea ore, fără să scoată un cuvânt, a fost un examen de probă, pentru care zidurile Ierihonului au picat. Victoria a fost câștigată. Ce lecțiune pentru mine și pentru tine scumpe cetitor!

Curaj și hotărîre de a lucra; și veți avea succese pentru care Dumnezeu vă va încunună.

P. P.

O observație pentru toți.

Din rapoartele Școlii de Sabat la finele anului 1931, s'a putut vedea, că avem 18.314 școlari față de 12.022 membri. Deci o diferență de 6.292 de școlari, sumă în care sunt cuprinși copiii noștri nehoțeați și prietenii cari se pregătesc. Este îmbucurător să știi că ai acești copii de crescut. Dar, dacă pentru acești copii nu se iau decât 1.000 de lecțiuni, trebuie să recunoaștem că este prea puțin. Dacă ajungem să comandăm 2.000 lecțiuni, ar fi potrivit și de sigur și prețul s'ar putea reduce cu ceva.

Cine poartă grija aceasta?

Predicatorii, părinții, diriginții, presbiterii și scriitorul acestor rânduri împreună cu secretarii săi dela Conferințe.

Ce să facem fraților? Răspuns: Să dăm toată atențiunea copiilor și să învățăm să-i organizăm după regulile scrise rînd pe rînd în Curierul Misionar. Secretarii și predicatorii rămân răspunzători în fața lui Dumnezeu, pentru a îndemna, a pune interes și a controlă, și mai ales a-și găsi colaboratori pe cari să-i instruească.

Din neglijarea studiului lecțiunilor, vine îngrijorătoarea situație că, din 18.000 școlari numai 12.000 sunt prezenți în Sabat. De sigur, frecventarea școlilor publice în Sabat ne aduc o bună parte din absențe; dar, dacă organizăm Școala de Sabat în familie, sau unde e posibil, Școala de Duminecă dimineața în Comunitate; fiecare cu lecțiunea studiată zi cu zi în săptămână și micul dar strâns cu griji pentru pâinea vieții, a aproapelui care poate nu a cunoscut pe Hristos — nu este aceasta o întocmire în stare să ne redea *prezențele cari ne lipsesc?*

Rog pe frații predicatori să ia frânele în mâini. Recețiți stăruitor articolul vostru din Curierul No 3. Răspunderea voastră rămâne, și nimeni nu v'o poate ridică.

P. P.

In atenția Secretarilor dela Conferință.

Pregătiți încheierea situațiilor trimestriale în viitor așa, ca pe tablele de adunare să aveți înscrise din timp, toate Comunitățile, grupate pe câmpuri. Fiecare predicator cu câmpul său. Faceți un total la fiecare câmp cu roșu; și apoi, faceți un total general subliniat cu roșu.

Înscriși exact rapoartele cari vă vin, așa cum sosesc din câmp, referitor și la daruri. Verificarea

cu casieria o voi face numai eu, la mine în scripte. Dvs obișnuiți-vă să scriți după *situațiile* cari vin și în special după „Situafia Școlii“ nou înființată, cu care să se obișnuască fiecare Comunitate, adică fiecare secretar.

Dacă o Comunitate n'a trimis raportul său, înscrivi cu creionul datele din ultimul trimestru și chiar și darul în bani — căci cifra reală o voi verifica eu la casier. Comparați-o însă cu ținta propusă așa ca fiecare câmp să se obișnuască cu răspunderea. Noi trebuie să știm însă exact cum lucrează și raportează fiecare Comunitate.

Rapoartele greșite arată că aveți de lucru. Deși îndată vizită sau corespondență. Dacă sunt greșeli în general, dați instrucțiuni generale prin imprimare, costă numai un leu, sau prin cărți poștale; nu scriți închis sau recomandat, căci nu este cazul să risipim pe altă ușă ce agonisim.

Din rapoartele anului trecut reiese că darurile au scăzut cu 219.806 lei. Fiecare Conferință a dat înapoi cu 0,75 lei pe cap și 0,83 lei Muntenia Vest și Est; cu 0,75 lei și 0,35 lei Moldova Nord și Sud; cu 0,58 lei și 0,69 lei Transilvania și Banat. Pentru anul în curs țintele noastre pe Conferințe s'au repartizat astfel:

Muntenia Vest cu 5.000 școlari și 950 mii daruri
Muntenia Est cu 2.800 școlari și 380 mii daruri
Moldova Nord cu 3.100 școlari și 340 mii daruri

Moldova Sud cu 2.100 școlari și 200 mii daruri
Transilvania cu 4.800 școlari și 550 mii daruri
Banat cu 1.000 școlari și 200 mii daruri.

Pentru a urmări cu folos aceste ținte, luați cu Dvs suma și o raportați la patru trimestre și apoi înscrivi după capacitatea de dezvoltare (vezi Curierul No. 3, nota) a fiecărei Comunități. Faceți ca întreaga sumă să fie bine împărțită și apoi prezentați-o Comunităților printr'o circulară, în care veți înscrivi însă cu mâna proprie, ce revine fiecărei Comunități în fiecare trimestru. Grupați pe câmpuri și trimiteți și fraților predicatori ținta câmpurilor lor, marcată la fiecare Comunitate în dreptul ei.

Faceți ca frații președinți să revadă aceste tabele și instrucțiuni, și apoi, cu pecetea și semnătura lor, expediați la fiecare predicator.

Lucrarea mână în mână și cu împărțirea răspun-derilor și binecuvântărilor, naște bucuria conlucrării frățești; ne grupează pe toți lângă Isus, fără care noi nu vom realiza nimic bun, fiind astfel feriți și vindecați de egoismul care poate păta cea mai frumoasă realizare.

Aceste sfaturi și alte îndemnuri pe cari vi le va da Spiritul Sfânt, sper că vor ajuta ca în timpul ce ne-a rămas în acest an să facem eforturi pentru a atinge țintele dorite: desăvârșirea caracterului în sinceritate.

P. Păunescu.

O solie către lucrătorii și membrii noștri.

În timpul consfăturilor Comitetului Diviziunii noastre, cari au avut loc dela 15—21 Decembrie 1931, au fost exprimate cuvinte pline de recunoaștere cu privire la credințioșia și abnegarea de sine, cu care iubiiții noștri frați conlucrători și membri din toată Diviziunea au sprijinit lucrarea lui Dumnezeu în cursul anului 1931, prin care fapt a fost posibil, ca lucrarea să fie dusă înainte, fără a reduce numărul lucrătorilor.

Cu ocazia acestor ședințe s'a compus o scrisoare, pe care o comunicăm în cele ce urmează conlucrătorilor și membrilor noștri:

„Către iubiiții noștri conlucrători și membri din Diviziunea europeană de Sud, binecuvântarea lui Dumnezeu ca salutare înainte!

Delegații din aproape toate câmpurile Diviziunii noastre întinse, cari s'au adunat pentru ședințele de iarnă în orașul Berna, Elveția, doresc să folosească această ocazie, spre a adresa câteva cuvinte de mulțumire și de recunoștință sinceră față de conlucrătorii noștri credințioși, cât și față de membrii zeloși din toate Comunitățile Diviziunii noastre, pentru ajutorul și pentru jertfele aduse în anul trecut spre a sprijini lucrarea lui Dumnezeu. Domnul a umplut fără îndoială inimile lucrătorilor, cât și ale membrilor Comunităților ca ei să vină în ajutorul lucrării

Sale în mod credincios și nobil.

Progresul și triumful Mișcării advente au deșteptat în noi bucurie și cu ocazia acestor ședințe. Solia din Apocalips 14 este cea mai însemnată și îmbucurătoare solie încredințată vreodată oamenilor muritori, ca ei să o transmită lumii înconjurătoare. Atotputernicia lui Dumnezeu va face ca această mișcare să câștige o biruință glorioasă.

Afară de numeroase providențe ale lui Dumnezeu, cari au fost amintite cu ocazia acestor ședințe, ne-a impresionat deosemeni adânc faptul, că în anul trecut Domnul ne-a dăruit un seceriș bogat de suflete, cari au fost câștigate pentru Domnul, revărsând El binecuvântarea și harul Său în măsură bogată, cutoatecă trăim într'un timp de greutăți financiare și de împrejurări nesigure. Deși ne-am văzut siliți să reducem acordările pentru diferitele câmpuri, totuși conducătorii noștri au primit această măsură inevitabilă cu curaj și un adevărat spirit de sacrificiu.

Prin numeroase providențe deosebite lucrătorii și membrii noștri laici au fost protejați în activitatea lor pentru Domnul și în timp ce noi ca conducători aducem mai întâiu de toate mulțumirile noastre lui Dumnezeu, consacrandu-ne din nou în slujba Sa pentru încheierea lucrării Sale și spre salvarea de

suflete, dorim să ne adresăm din nou către Dvs. în aceste timpuri grele, rugându-vă să vă uniți cu noi spre a aduce jertfe noi pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu în acest timp al nevoii urgente și al ocaziunilor.

Progresul, care nu s'a obținut numai în țările dela noi, ci și în câmpurile misionare și chemările din finiturile misionare, fac necesar, ca să consacram Domnului încă alte mijloace. Deși s'au făcut lucruri minunate prin dărnicia și spiritul de jertfă în anul trecut, totuș nevoile mereu crescânde ne impun da-

toria ca să ne sculăm, să lăsăm să lumineze lumina noastră și să aducem noi jertfe pentru fapte și mai mari.

Evenimentele cari au loc astăzi în lume și nevoile urgente ne constrâng să grăbim vestirea soliei, câtă vreme mai este ziua. Deaceea, fraților, fiți plin de curaj, aveți credință în Dumnezeu și rămâneți mai departe plini de râvnă. Jertfele voastre nu sunt zadarnice. În curând lucrarea va fi făcută, Mântuitorul va veni și noi vom fi cu El pe veci.

A. V. Olson.

Biserica celor rămași nu este Babilon

Dumnezeu va cere socoteală lumii pentru omorirea Fiului Său, unul născut, pe care L-a răstignit din nou prin urmărirea în tot felul a poporului Său, și L-a acoperit în public cu ocară. Lumina a lepădat pe Hristos, în ființa sfinților Săi, a refuzat să primească soliile Sale, prin aceea, că lepădară soliile trimișilor Mântuitorului și ale văzătorului. A lepădat pe aceea, ce erau conlucrători cu Hristos și pentru aceea va trebui să dea socoteală.

Intre toți păritorii fraților, Satana stă în frunte: dar ce răspunde Domnul, când el denunță păcatele poporului lui Dumnezeu? Domnul zice: „Certe-te Iehova — nu pe Iosua, care era reprezentantul poporului dovedit și ales al lui Dumnezeu, ci, pe tine, — Satano! Da, certe-te Iehova, care Și-a ales Ierusalimul; au el nu este un tăciune scăpat din foc? Și Iosua era îmbrăcat cu vesminte scârnavе, și sta înaintea îngerului.

Satana înfățișase pe poporul ales, credincios al lui Dumnezeu ca fiind plin de necurătenie și păcate. Putea să arate foarte lămurit păcatele, de care se făcuse vinovat poporul. Oare nu el a pus în mișcare întreaga ligă a răutății, ca să-l atragă prin arta sa de seducător tocmai în astfel de păcate? Dar el se po-căise, luase dreptatea lui Hristos. Deaceea stătea, îmbrăcat cu vesmintele dreptății lui Hristos, în fața lui Dumnezeu, „care luă cuvântul și vorbi către cei ce stăteau înaintea Sa, zicând: Depărtați depe dânsul aceste vesminte scârnavе! Și zise către Iosua: Iată, fac să se ducă depe tine nedreptatea ta și te îmbrac cu vesminte sârbătorești“. Orice păcat de care se făcuse vinovat, era răscumpărat; și în fața lui Dumnezeu se află ca ales și credincios, ca nepăcătos, ca desăvârșit ca și cum niciodată n'ar fi păcătuit.

„Și a adaos: Puneți mitră curată pe capul său, și-i puseră (îngerii lui Dumnezeu) mitră curată pe cap, și-l îmbrăcară în vesminte; și îngerul lui Iehova mărturisi, pentru Iosua zicând: Așa zice Iehova, Dumnezeuul oștirilor: De vei umbla pe căile Mele și de vei păzi cele de păzit ale Mele, atuncea tu vei judeca casa Mea și vei păzi curțile Mele, și-ți voi da conducător dintr'aceștia, ce stau aicea“.

Aș dori, ca toți aceia, cari susțin a crede adevă-

rul prezent, să mediteze cu seriozitate la lucrurile minunate, arătate în acest capitol. Oricât de slab și neputincios ar fi poporul lui Dumnezeu, totuș, vor socotiți ca fii ai lui Dumnezeu aceia, cari în acest neam, predă lui Dumnezeu necredința lor și se întorc iar în legătură de credință, apără sfânta lege a lui Dumnezeu și dreg spărturile făcute de oamenii păcatului sub îndemnul lui Satana, fiind desăvârșiți în fața lui Dumnezeu prin dreptatea lui Hristos. Adevărul nu va sta mult timp în pulbere și nu va fi mult timp călcat în picioare de oameni. Va fi făcut mare și adus la onoare, se va înălța și va străluci în toată strălucirea sa naturală și va fi întărit mereu și în etern.

Dumnezeu are un popor, de care se interesează întreg cerul, și care e pe pământ un ce scump inimii lui Dumnezeu. Tot cel care cetește aceste cuvinte, să ia bine seama la ele; căci dorese în numele lui Isus să le întipăresc în fiecare suflet. Când cineva din rândurile noastre sau din afară, care simte asupra sa greutatea unei solii, prin care poporul lui Dumnezeu este socotit Babilon, și care susține, ca strigarea cea tare este o strigare primită dela Dumnezeu, atunci poți să știi, că nu duce solia adevărului. Nu-l primi și nu-i zice bun venit! căci Dumnezeu nu a vorbit prin el și nu i-a dat nici o solie; ci a alergat înainte de a fi trimis. Solia cuprinsă în caetul numit „Loud Cry“ e înșelăciune. Asemenea solii vor veni și vor susține, că au fost trimiși de Dumnezeu, dar aceste susțineri vor fi neadevărate: căci nu sunt pline de lumină, ci de întunec. Vor fi rostite împotriva poporului lui Dumnezeu, solii învinuitoare, asemenea lucrării lui Satana, când pară poporul lui Dumnezeu, și aceste solii se vor auzi tocmai în timpul, când Dumnezeu va zice poporului Său: „Scoală-te luminează! Căci lumina ta a venit, și mărirea lui Iehova, a răsărit asupra ta. Căci, iată! întunerecul acoperă pământul, și un nor des pe poare; dar asupra ta va răsări Iehova și mărirea Lui se va arăta asupra ta“.

Veți vedeă că acei, cari răspândesc vești neadevărate, nu au idei prea înalte despre onoare și incoruptibilitate. Ei vor amăgi pe oameni și vor ames-

leacă rătăcirea lor cu „Mărturiile“ sorei White și vor întrebuința acest nume, ca să dea putere lucrării lor. Ei aleg din Mărturii partea, care le pare mai ușor de suferit, ca să întărească punctul lor de vedere și vâra textele într'un cadru de neadevăr, pentru ca rătăcirea lor să capete greutate și să fie primită de oameni. Ceeace Dumnezeu dă Comunității ca să o sfătuiască și să o prevină, să mustre, să mângâie și să îmbărbăteze pe aceia, cari vor forma ultima Comunitate a lui Dumnezeu, ei expun fals și întrebuințează în chip fals. Cel, care primește „Mărturiile“ ca solie a lui Dumnezeu, trebuie să simtă prin ele sprijin și binecuvântare; cel, care însă ia numai bucăți, ca să-și întărească propriile sale închipuiri și presupuneri și să justifice dreptatea căii apucate, nu va trage nici un folos și nici o binecuvântare din învățăturile lor. Susținerea, că Comunitatea Adventistilor de Ziua-Șaptea ar fi Babilon, însemnează să osândiți ca și Satana, care este părintor al fraților și care părăște pe frați înaintea lui Dumnezeu ziua și noaptea. Prin abuzarea de Mărturii, sufletele vor fi puse în incercătură, deoarece nu pot să înțeleagă, până unde ar putea să aibă de a face Mărturiile cu starea celor cari se află în rătăcire; căci ținta lui Dumnezeu eră, ca Mărturiile să fie deapururi prinse în cadrul adevărului.

Cei căzuți în rătăcire vor zice: „Așa zice Iehova Domnul“, — cutoatecă Domnul nu a vorbit. — Ei mărturisesc minciuna și nu adevărul. Dacă aceia, cari au răspândit șvonul, că Comunitatea a devenit Babilon, ar fi întrebuințat banii cheltuiți pentru publicarea și răspândirea rătăcirii mai bine pentru propășirea lucrării, decât la dărâmarea ei, ar fi adus prin aceasta dovada, că se află în mijlocul poporului condus de Dumnezeu. E nevoie, ca în toată lumea să se facă o lucrare mare, o lucrare mare în țările străine. Trebuie să se înființeze școli, în cari tinerii, copiii și cei în plinătatea vârștii să fie formați cât mai repede cu putință, pentru a fi trimiși în câmp, ca soli ai Mântuitorului. Nu numai predicatorii sunt de nevoie pentru câmpurile externe, ci și tot felul de lucrători înțelepți și pricepuți. Din toate părțile lumii răsună strigarea macedoneană: „Treci aici... și ne ajută!“ E o nevoie simțitoare de oameni și mijloace, ca să ieșim și să predicăm solia la toate fapțurile, cu toată răspunderea, care se află asupra noastră. Și Satana se străduiește ca în toate chipurile posibile, să îndepărteze mijloacele disponibile și să împiedice pe oameni de a primi să săvârșească tocmai lucrarea, pe care ar trebui să o împlinescă. Banii, cari trebuia să fie cheltuiți pentru lucrarea cea bună, ca să se clădească case de rugăciuni, și să se înființeze școli pentru formarea de lucrători pentru câmpurile misionare, pentru formarea tineretului de ambele sexe, ca să pornească și să lucreze cu răbdare, înțelepțește și trainic și să fie mijlocul prin care să se pregătească un popor, care să poată sta în ziua cea mare a lui Dumnezeu, au fost smulși din canalele binecuvântării și utilității și li s'a dat

drumul în canalele blestemului și ale răului. Ziua cea mare a lui Dumnezeu este aproape și se grăbește foarte, și o lucrare însemnată trebuie făcută, și chiar cu repeziciune. Dar vedem că unii, cari în mijlocul lucrării de împlinit, spun din gură că și ei cred adevărul prezent, totuș, nu știu să întrebuințeze mijloacele încredințate lor și din lipsă de blândete și umilință, nu recunosc mărimea lucrării de împlinit. Toți câți învață dela Isus, vor fi conlucrători ai lui Dumnezeu. Dar aceia, cari pornesc să semene rătăcirea și întrebuințează timpul și banii pentru lucruri nefolositoare, aduc asupra lucrătorilor credincioși din câmpurile noi o povară mărită; căci, în loc să poată consacra tot timpul, pentru ca să dea în știre adevărul, sunt constrânși să se împotrivescă lucrării acestora, cari împrăștie minciuna, și susțin că au solia din cer. Când aceia cari au făcut acest lucru ar fi simțit nevoia ascultării rugăciunii, pe care Hristos a făcut-o către Tatăl, chiar înaintea crucificării Sale, — ca ueenicii lui Hristos să poată fi una, după cum El cu Tatăl erau una — atunci nu ar fi risipit puterile încredințate lor, cari sunt atât de trebuincioase la vestirea adevărului. Timpul prețios și puterile lor n'ar mai fi fost risipite, pentru ca să semene rătăcirea, din care cauză lucrătorii erau nevoiți să piardă timpul, spre a lucra împotriva, și spre a nimici influența acestei rătăcirii.

„Cine între voi se teme de Iehova și ascultă vocea servului Lui“? Acela chiar și în întunec de va umbla, și luminează de nu va avea, totuș, să se încreadă în numele lui Iehova și să se razeme în Dumnezeul său. Iată, voi toți, cei ce ațâțați focul și puneți tăciuni, umblați în lumina focului voștru și în tăciunii, pe cari i-ați aprins, din mâna Mea vi se trage aceasta, ca să zăceți în dureri“.

Vestea adusă de aceia, cari au susținut, că Comunitatea ar fi Babilon, a dat impresiunea, că Dumnezeu nu are Comunitate pe pământ .

Oare Dumnezeu să nu aibă o Comunitate vie? Ba are; dar aceasta e Comunitatea care se luptă să câștige, iar nu care a câștigat biruința. Ne pare rău, că sunt membri nedesăvârșiți, că e neghină printre grâu. Domnul Isus zice:

„Impărăția cerurilor se aseamnă omului, care seamănă sămânța bună în țarina sa. Dar dormind oamenii, veni vrăjmașul lui și semănă neghină între grâu și se duse. Iar când cresc verdeața și făcu rod, atunci se arată și neghina. Și venind slugile stăpânului casei, îi ziseră: „Doamne oare nu ai semănat sămânța bună în țarina ta? De unde este dar neghina? Iar el le zis: Un om vrăjmaș a făcut aceasta. Și dânsii îi zic: Voiești dar, să ne ducem, să o alegem? Iar El zise: „Nu, ca nu cumva, alegând neghina să smulgeți împreună cu dânsa și grâul. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și în timpul secerișului voi zice secerătorilor: alegeți mai întâiu neghina și legați-o în snopi, ca să fie arsă iar grâul strângeți-l în grânarul Meu“.

În pilda cu neghina și grâul vedem motivul, pen-

tru care nu se smulge neghina, pentru ca nu cumva să se smulgă împreună cu neghina și grâul. Părerile și sentințele omenești ar produce greșeli. Ca să nu se facă nici măcar o greșală și ca nu cumva să se smulgă vreun fir de grâu, iubitul Maestru spune: „Lăsați să crească amândouă împreună, până la seceriș“, atunci îngerii vor adună neghina, care e hotărâtă pentru nimicire. Cutoatecă în Comunitățile noastre, cari mărturisesc a crede adevărul amintit, sunt unii plini de greșeli și rătăciți, ca neghina între grâu, iubirea lui Dumnezeu este îngăduitoare și îndelung răbdătoare. El muștră și previne pe rătăciți, dar nu nimiceste pe aceia, cari numai cu greu primesc învățăturile, pe cari El trebuie să le dea; El nu smulge neghina dintre grâu. Neghina și grâul trebuie să crească laolaltă până la seceriș. Când grâul va ajunge la deplina sa mărime și desvoltare, când se va coace, va fi despărțit de neghină, din pricina însușirilor sale. Comunitatea se poate să fie nedesăvârșită, dar Dumnezeu nu nimiceste Comunitatea Sa din pricina nedesăvârșirii ei. Au fost și vor fi în Comunitate unii plini de râvnă, cari nu corespunde îndatoririlor lor, ca să curețe Comunitatea și să smulgă neghina. Dar Hristos a dat lumină specială, asupra felului, cum să se lucreze cu cei rătăciți și cu aceia din Comunitate, cari nu sunt pocăiți. Nici un procedeu necugetat, mândros, pripit nu trebuie să întrebuițeze membri Comunității pentru excluderea acelora, de ale căror calități își fac închepuri greșite. Sigur, că se va ivi neghina între grâu, dar vor fi mai mari pagubele, dacă o smulgi altfel, decât în chipul arătat de Dumnezeu — decât dacă o lași pe loc. Pe când Domnul aduce în Comunitate pe unii, cari sunt pocăiți cu adevărat, aduce și Satana asemenea oameni, cari nu sunt pocăiți. Pe când Hristos seamănă sămânța bună, Satana seamănă neghină. Asupra membrilor Comunității lucrează două influențe, ce se împotrivesc una alteia. O influență lucrează pentru curățirea Comunității și cealaltă lucrează, ca să piardă poporul lui Dumnezeu. Domnul Isus știa că firea lui Iuda este plină de greșeli, dar cu toate acestea îl primi ca ucenic și-i dădu acelaș prilej și aceleași avantagii ca și celorlalți aleși ai Săi. Iuda nu avea nici o scuză pentru drumul rău ce apucase mai târziu. Iuda ar fi ajuns un puternic al cuvântului, cum s'a petrecut în cele din urmă cu Petru, Iacob și Ioan. Domnul Isus a dat prețioase instrucțiuni, așa încât, cei cari întrețin Comunitatea cu El, pot să fie pocăiți, și să nu mai rămână în lipsurile, cari dăunează caracterului lor.

Mulți par să gândească cum că prin intrarea lor în Comunitate, așteptările lor vor fi împlinite și că vor avea de a face numai cu unii ce sunt curați și desăvârșiți. Ei o ia în serios cu credința, dar, când văd lipsuri în membrii Comunității, zic: „Am părăsit lumea, ca să nu mai avem legătură cu oamenii răi, dar iată și aici sunt slăbiciuni“, și întrebă, ca și servii din pildă: „De unde este dar neghina?“ Dar nu trebuie să ne mirăm de aceasta; căci Domnul nu a

terminat lucrarea, ca să putem gândi, că întreaga Comunitate ar fi desăvârșită; și iată, râvna noastră nu ar, fi în stare, ca să facă Comunitatea, care se luptă să biruească, tot așa de curată ca pe cea biruitoare. Porunca Domnului e să nu întrebuițăm în nici un chip forța împotriva celor pe cari îi bănuim că se abat, și să nu excludem cu grabă, pe cei, ce se rătăcesc, nici să nu-i defăimăm.

Omul cu priceperea sa îngustă, ar putea ușor să critice greșit caracterul altuia; dar, Dumnezeu nu încredințează rostirea sentințelor asupra calităților caracterului, acelora, cari nu sunt potriviți pentru așa ceva. Nu e lucrul nostru să spunem, cine este grâul și cine este neghina. În timpul secerișului caracterul celor două feluri de oameni, cari sunt simbolizați prin grâu și neghină se va deosebi foarte bine. Ingerilor lui Dumnezeu este încredințată despărțirea, iar nu vreunei mâini omenești. Învățătură sucită este una din influențele prin cari Satana lucrează asupra Comunității. Înăuntru ei influențarea o au aceia, cari sunt cu inima nepocăită. Oamenii nu ascultă de cuvintele lui Isus Hristos, ca să tindă spre unitate în credință, în spirit și în învățătură. Ei nu lucrează în unitatea Spiritului, pentru care s'a rugat Hristos, care ar da putere lucrării ucenicilor, încât lumea să mărturisească, cum, că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume, „ca toți cari cred într'insul să nu piară, ci să aibă viață veșnică“. Dacă unitatea pentru care s'a rugat Hristos, ar exista în poporul lui Dumnezeu, o puternică mărturie ar fi dată și lucind în raze vii lumina ar apărea în întunecul moral al lumii.

În locul unității, care ar trebui să fie între credincioși, domnește fărâmițarea; căci Satana i-a făcut loc; și prin înșelăciunile și ademenirile lui, face pe unii, cari nu tind după blândețea și umilinta lui Hristos, să apuce o direcție deosebită decât aceea pe care merge Comunitatea și, dacă e cu putință, îi face să se împrăștie. Se ivesc oameni, cari aduc învățături sucite, ca să tragă pe ucenici la sine. Ei susțin, că Dumnezeu le-a dat multă lumină. Dar ce cale apucă sub înrăurirea acestei lumini? Ceva, ca cei doi ucenici cari mergeau pe calea spre Emaus? Când aceștia primiră lumina se întoarse și aflară pe acei, pe care-i condusesse și-i mai conducea Dumnezeu, și le spusese, că au văzut pe Isus și că au vorbit cu El. Urmat-au oare această cale aceia, cari susțin, că au primit lumină asupra Comunității? Au mers ei oare la aceia, pe cari i-a ales Dumnezeu, ca să dea mărturie vie, și le-a dovedit oare acelora, că această lumină primită de ei li va face în stare, să pregătească pe popor, ca să poată sta în ziua cea mare a lui Dumnezeu? Căutat-au oare să se sfătuească cu aceia, ce erau purtătorii adevărului și încă mai sunt și să dea lumii ultima solie de avertizare? Luat-au sfatul celor, cari au câștigat bogate experiențe în cele ale lui Dumnezeu? Pentru ce oamenii aceștia erau așa plini de râvnă pentru lucru, ca să nu meargă la conferințele generale ținute la Battle Creek, după cum

bărbații consfințiți de Dumnezeu mergeau la Ierusalim pe timpul vărsării Spiritului Sfânt? Acolo, unde eră inima lucrării, acești oameni își descoperiau comorile lor de lumină și au avut parte de ungeră din cer, când Domnul vărsă asupra oamenilor Spiritul Său. În timp ce prin dovada Spiritului lui Dumnezeu oameni sunt adânc mișcați, suflete se întorc la Dumnezeu și inimi întărite se sfărâmă, s'au găsit unii, cari ascultând șoptirile lui Satana fură umpluți cu foc din adânc, ca să pornească și să spună, că acei oameni, cari se împărțiseră de darul Spiritului Sfânt, și cari primiseră ploaia cea târzie și că acei luminați de lumina, ce trebuie să strălucească pe întreg pământul, ar fi Babilon. Dat-a oare Domnul cuvintele acestora celor cari le imprăștié? O nu, căci nu este o solie adevărată.

Cutoatecă în Comunitate se află o stare nu prea bună și la fel va fi până la sfârșitul lumii, în zilele în urmă Comunitatea trebuie să fie lumina lumii, care este murdărită și demoralizată de păcat. Comu-

nitatea aceasta slăbită de păcat și nedesăvârșită și vrednică de muștrare, avertizare și sfătuire este ceea ce pe pământ se bucură de cea mai mare conlucrare a lui Hristos. Lumea este un atelier, în care, prin conlucrarea unelțelor, omenești și dumnezeiești, Domnul Isus prin harul Său și dumnezeiasca Sa îndurare lucrează asupra slăbiciunilor inimii omului. Ingerii sunt cuprinși de mirare, când văd schimbarea caracterului, care se produce în aceia, cari se predau lui Dumnezeu și prin inmuri aduse lui Dumnezeu și Mielului, își exprimă bucuria lor cea puternică. Ei văd pe aceia, cari prin natură sunt fii ai mâniei, că se pocăesc și ajung călăuzele lui Hristos, cari să aducă suflete la Dumnezeu. Ei văd, cum aceia, cari zăceau în întunec, devin lumina, ce strălucește în mijlocul generației noastre sucite și pervertite. Ei văd, cum aceștia prin aceeași experiență, pe care a făcut-o Hristos, sunt pregătiți, ca să sufere împreună cu Domnul lor și apoi să ajungă părtași ai măreției Sale, sus în cer. E. G. White.

Bagajul de mână al aceluia, care lucrează pentru Domnul.

Iubire: „Cel ce nu iubește n'a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire“. 1 Ioan 4, 8.

Credință: „Fără credință, dar, nu este cu putință să fim plăcuți lui Dumnezeu...“ Ebr. 11, 6.

Credincioșie: „Și cele ce au auzit dela mine, cu mulți martori de față, acestea le incredințeză la oameni credincioși, cari vor fi destoinici să învețe și pe alții“. 2 Tim. 2, 2.

Răvnă: „El S'a dat pe Sine însuș pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-și cumpere un norod, care să fie al Lui, plin de răvnă pentru fapte bune“. Tit. 2, 14.

Răbdare și amabilitate: „Unui slujitor al Domnului nu i se cade să se certe, ci să fie blând față cu toți, destoinic să dea învățătură, răbdător la neazuri“. 2 Tim. 2, 24.

Smerenie: „Ți s'a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul dela tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smărit cu Dumnezeul tău?“ Mica 6, 8.

Blândețe: „Învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima“. Mat. 11, 29.

Dărnicie: „Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea îi plac“. „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit“. Ebr. 13, 16; 1 Petru 4, 10.

Îngăduință: „Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeță, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii

pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v'a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi“. Col. 3, 12, 13.

Compătimire: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, ... care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, cu care noi înșine suntem mângâiați de pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe ceice se află în vreun necaz“. 2 Cor. 1, 3, 4.

Model în viață: „Fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție“. 1 Tim. 4, 12.

Cunoașterea Bibliei: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n'are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului“. 2 Tim. 2, 15.

Ora misionară din luna Iunie.

Studiu biblic misionar: „ERAM UN STRĂIN“.

Întrebare: Ce nume a dat Moise primului său fiu? Exod. 2, 22.

Răspuns: Gherșom.

Intr.: Care este însemnătatea acestui nume?

Răsp.: „Sunt străin aici“.

Notă: Experiența de a fi un străin într'o țară străină a făcut probabil o impresie adâncă asupra lui Moise, încât el a dat acest nume fiului său, ca să aveau să continue aceste simțăminte în timpul vieții sale.

Intr.: Ce atitudine ia Dumnezeu, față de un om care este separat de națiunea lui și care trăiește într'o țară străină?

Răsp.: Textele următoare alese dintr'o lungă

listă, arată deosebită purtare de grijă pe care o are Dumnezeu pentru cel străin și de aici reiese că el este socotit în aceeași categorie în care se găsește văduva și orfanii, fiind subiectul iubirii și îngrijirii speciale a lui Dumnezeu: Exod. 22, 21; Lev. 24, 22; Deut. 24, 17; Ieremia 7, 6, 7; Mal. 3, 5.

Intr.: Care este atitudinea ce se ia deseori de oameni față de un străin?

Răsp.: I se zice în mod batjocoritor: „veneticule”, și alte nume desprețuitoare; asemenea expresiuni, însă n’ar trebui să iasă niciodată din gura noastră, căci noi n’am putea nădăjdui să ajungem la sufletele acelor oameni pe care îi denumim în felul acesta.

Ora Tabitei din luna Mai.

Cuvântare: „INTEMEIETORII CAMINULUI”.

Text fundamental: 1 Moise 2, 18.

Motto: „Prin înțelepciune se clădește o casă și prin pricepere se păstrează”.

Cugetări și fapte:

1. El, care a dat lui Adam pe Eva ca tovarășă, a făcut prima sa minune, cu ocazia unei serbări de nuntă. În sala unde prietenii și rudele s’au bucurat împreună, Isus a început slujba Sa publică. În felul acesta El a sfințit căsătoria și a recunoscut-o ca o instituție pe care o înființase El însuș.

2. El, Domnul Hristos, a rânduit ca bărbați și femei să fie uniți în căsnicii sfinte, spre a întemeia familii, a căror membri să fie încoronați cu slavă și să fie recunoscuți ca membrii familiei cerești.

3. Domnul Hristos a onorat căsnicia, întrebându-l și ca un simbol al unirii Sale cu mântuiri Săi. El însuș este mirele și Comunitatea este mireasa. Compară Ef. 5, 23—27.

4. Legătura familiară este cea mai trainică, cea mai gingașă și cea mai sfântă dintre toate legăturile de pe acest pământ. Ea are destinația să fie o binecuvântare pentru omenirea întreagă. Și ea devine într-adevăr o binecuvântare dacă intrăm în căsătorie în temerea de Dumnezeu și cu adevărata cunoștință a răspunderii noastre.

5. Bărbatul și femeia, prin intrarea lor în căsătorie, iau asupra lor răspunderi cari cer experiențe practice din viață; de aceea este bine să se fe-rească de a se căsători prea de timpuriu.

6. Numai în Hristos putem intra cu siguranță în legătura căsătoriei. Iubirea omenească ar trebui să primească legătura puternică a iubirii divine.

7. Dacă Domnul a binecuvântat pe cei tineri cu părinți temători de Dumnezeu, atunci ei ar trebui să caute sfatul lor; aducând înaintea lor speranțele și planurile lor.

8. Chiar dacă s’ar ivi greutăți, încurcături și descurajări, totuși nici soțul, nici soția, să nu nu-

trească cugetul că unirea lor ar fi o greșeală sau o dezamăgire. Hotărâți-vă să fiți unul pentru altul tot ce vă stă în putință.

9. Nici soțul, nici soția să nu încerce a exercita asupra celuilalt o stăpânire despotică.

10. Să se mai studieze următoarele texte: Prov. 19, 14; 31, 10—31.

A n u n ț

Vând una presă hidraulică de ulei, sau eventual caut asociat cu capital 10 mii lei.

Adresa: Ioan Stoica, Cioara Doicești, Jud. Brăila.

—O—

Aduc la cunoștința tuturor că cine vrea să cunoască cum se vopsește fire, ștofe de lână sau bumbac, și mătășurile, cu vopsele aniline, să-mi trimeată întrebările, și eu voi da toate explicațiunile prin corespondență. Condițiuni modeste.

Adresa: Ganciu Gospodinof, Boiangeria Chimică „Lux”, Str. Al. I. Cuza No. 7 Bazargic

—O—

A apărut o foarte frumoasă colecție de coruri și cântări de Comunitate, sub titlul

— Flori de Lăcrămioare —

fiind tipărită pe hârtie velină, și vând în cele 144 pagini o mulțime de cântări dintre cele mai frumoase și aducătoare de îmbărbătare pe calea credinței.

Prețul este 100 lei.

Orice comandă se va adresa Editurii Cuvântul Evangheliei, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu No. 116. București IV.

A N U N Ţ

Aducem la cunoștința celor interesați că oricine vrea să construească ceva se poate adresa fratelui Teodoroff, care va efectua foarte eficient orice lucrare în această ramură a clădirilor și construcțiilor, cu materialul sau fără materialul clientului. Adresa: A. Teodorof, Str. Cuza-Vodă No. 14, București V.